

RYTOJUS.

Semanario de los Obreros Lituanos
en la Argentina. Montes de Oca 146,
Avellaneda, B-Aires.

RYTOJUS

RYTOJUS.

Lietuvių Darb. Savitrašis Argentinoj.
calle MONTES DE OCA 146,
Avellaneda, B-Aires.

6 (99) nr. — III metai | laikraščio kaina metams \$5 m., pusei — \$3 m., trims mėn. \$1 50; užsieny 3 doleriai; kaina atskiro numerio 10 c. | 1929 m., vasario (febrero) 13

Laimėjo Streiką.

Po ilgos ir trukmingos kovos Chevroleto (General Motors ko) darbininkai laimėjo streiką. Kiek te buvo streikaučių priliūdę, kiek trukdymų daryta, tačiau nė vienas karnierius permušta galva turėjo trauktis, nes kitaip, iš pasiryžusių streiką laimėti darbininkų gresė mirtis. Ir kaip būtu, kad sulys patikrintomis žiniomis, didžiausis streikaučių nušimtis buvo iš lietuvių! Tai nedovanoti as kerštas tiems begėdžiams! Bet kas tie begėdžiai? Gal Rytojiečiai, kaip juodu provokacijų lapas skelbia, kad koks tai „bolševikų viršininkas Daubaras“ te streikaučiavo? Jokių Daubarų mūsų sąrašuose nesiranda ir jokių Daubarų mums nepažįstamas, ir lai prasmę gauna „Muzilnėlis“ su savo Daubarais ir visais melais, kurį suprast negalima, koks te velnias jiems teikia tokias žinias!

Tiek, ko, bet pakalbėkime kas tai yra Povilas Daratėnas ir Antanas Žydels. Kodėl „muzilnėlis“ šituos du molmotieju neskelbia, kurie ir pramuštomis galvomis briovėsi į fabriką, platinami gaudus, kad čia negali bū-

ti streikas nes „kerentis nenor kad streikuotų“. Daratėnas bijodamas namieje nakvoti, nakvodavo viešbutyje, kur pernaktuojimas ršydavo jo uždabį, bet vistiek briovėsi į fabriką kaip smala. Kągi prieš šitokius elementus pasakyti, kurie per kraujus veržiasi parduoti darbininkų kovą? Koks skirtumas tarp jų ir „liga patrioti-ka“?

Dabar Chevroleto darbininkai mokės su tokiais atsisteiti. Kaip girdėti, Daratėnas iš fabriko nemetamas bet turi jam ankšta būti ten iš dardinių pusės, nes darbininkai stengėsi, kovojo ir laimėjo, o tās jų laimėjimais naudosis toks provokatorius juodas fašistas. Negali taip būti!

Apart tų dviejų dar streikaučiavo švento Jono zakristijonas Pašiškevičius, kuris taip pat pasižymėjęs juodais, pardavikiškais darbais. Bet tas nors kvailas kai asilas—tamsus, bet šitie du tai „mokslo vyrai“, kaip jie mėgsta pasididžiuoti.

Pasielgtai labai „moksliškai“—nėr ką ir sakyti.

Šalin streikaučiais—pardavininkais darbininkų tarpo!

Sunjko garbinti Trockį.

Visa buržuazinė spauda išsiuosusi garbina Trockį. Visi dienasčiai ir periodiniai pilni žinių apie Trockio persekiojimus, ir apgailestauja jo „vargus“, kad girdi tas kuris buvo pirmuoju jos tvėrėu dabar yra persekiojamas.

Paduodamos žinios visos nevienodos: vienos mini, kad Trockis pasilikta Rusijoje, kitos kad vyks Vokietijon, trečios, kad Turkijon. Vienur mini, kad Trockis vyks kaip prekybos atstovas, kitur, kad bolševikų agitatorius, o dar kitur, kad tremiamas, deportuojamas.

Tie buržuaziniai pranešimai apgailestauja, kam nepriimama jo politika.

Nors buržuazija jį apgailestauja, tačiau jo nuomonė apie visuomenišką sutvarkymą buržuazijai daug kenksmingesnė. Jei būt daroma sulys Trockio reikalavimai, tad visi kapitalistų lėkėjai iš kailio nertūsi. Trockis yra miestškas žmogus, jam sodžiaus gyvenimas yra svietimas ir kaip mažos svarbos visuomeniškame sutvarkyme. Jo reikalavimai per daug į kairę: spaut kaimą, spauti alstiečius ir kelti miestų gyvenimą; plėsti industriją stebėtinu spartumu, kad kelių metų bėgyje Rusijos gamyba užpildytų visas pasaulio rinkas. Kapitalistinė idėja taip pat turi būti stebėtinu greitumu nuslopinta. Taip pat karai su viso pasaulio buržuazija jo mylėtas tikslas.

Tas visas darbininkams rodo gerai, bet prisizūrėjus iš arčiau, taip neišėina. Rusija yra valstiečių šalis, prieškarinė industrija, palyginus su pasaulio industrinėmis šalimis buvo visiškai menka. Rusijos darbininkai turėdami galę savo rankose, turi naikinti dar feodalizmo liekanas, kurių Rusijoje būta daugiau negu kurioj kitoj Europos valstybėj.

Plėsti industriją, slopinti buržuaziją (kuomet dar galutinai nuslopintas feodalizmas) spaut sodžių, kelti miestą ir karai kapitalistinėms valstybėms—per daug vienu sykiu.

Tarybų Sąjungos darbininkai šiam dalyke atsargesni ir prisilaiko draugo Lenino nuomonės. Leninas į valstiečius visuomet žiūrėjo kaip į savo brolius, ir niekuomet nepatėrė juos spauti, bet visuomet perkalbėjimais ir faktų prirodymais vesti prie komunališko produktyvaus žemdirbystės ūkio. O industrijos plėtimą jis turėjo omeny koncesijas.

Dabar Rusijos darbininkai ir prisilaiko grynai Lenino nuomonės, o Trockio karštakoševimus stengiasi prilaikyti. Sako: „palauk draugas Trockį, kad tu čia savo neapgalvotais karštakoševimais nepadarytum mūsų laimėjimams žalos. Veikiaus tu pavandravę po užsienio o gal patirsi daugiau praktikos, paskiaus pargrįžęs gal ištiesu būsi naudingas naujai kūrybai.“

ŽODIS MENININKAMS.

Kadangi artinasi žiemos sezonas tad būtina reikalinga susirūpinti dailės ir meno veikimu ir kad veikimas būtų pasekmingsnis reikalinga perorganizuoti D. ir M. Ratelis. Iš visko matosi, kad dabartinis laikas Bs. Aires ir jo apylinkėse randasi daug jaunių tinkančių kaip dramoje dainoje ir muzikoje.

Jeigu D ir M Ratelis sugebėję šį tą nuveikti, tad dabar randantis tokiam skaičiui jaunių, galima tikėtis, kad ateinančiam sezone daug lengviau galės veikti, ir pats veikimas bus žingeidesnis. Vasaria 17 d. š. m. 2 v. po piet „Rytojaus“ būte Montes de Oca 146 Avellaneda yra šaukiamas visuotinas D ir M Ratelio susirinkimas aptarimui ateinančio sezono veikis nusiskirti veikalus kuris turi būti sušostas Rosarijoje per rengiamas „R“ bendrovės ekskursijas kovo 3 d.

I susirinkimą kviečiame visus draugus ir drauges prijaunčius meno kurybai. D. M. Ratelis ateityt turės bendrai veikti su „Laisvės“ choru, nes dabartinės sąlygos verčia prie to.

Taigi draugai ir draugės menininkai prie darbo! Pasirodymai svetimaudam kad mums rūpi kultūros darbas. Pasistengkime ateinančiame sezone pastatyti scenoje gerų veikalu, sustiprinti „Laisvės“ chorą, o bendrai ir sutartinai veikdami mes galime, ne vien geras dramas perstatyti bet ir operetas galėtume statyti. Matosi aiškiai kad visas pažangusis jaunimas yra išvytas iš Lietuvos ir koncentrojasi Argentinoje iš ko galima spręsti, kad artimoje ateityt turės pasirodyti savo veikimu.

V. Kitra.

D ir M Rat. sekretorius.

UŽSLENKA JUODI DEBESYS.

Ant Italijos padangės kasdiena daugiau ir daugiau užslenka juodi debesys. Visos Italijos jaunuo-

menės, taip pat moksleivijos daugiau ir daugiau domė kreipiamasi į bažnyčias ir abelnai į visus religinius rūkus. Popiežiaus septynių metų sukaktuvių intencijai Italijos fašistinė valdžia su B. Musolini prysaky pasirašė ir patvirtino manifestą, suteikiantį „šventajam sostui“ valstybinę galę. Bažnyčios tapo perpildytos visokiais maldininkais, ypatingai iš turtinųjų pusės.

Jei šis užsimojimas išdegtų popiežiaus naudai, Musolinis suvaldytų karaliaus Kostantino roję, o pasaulio kultūrą sulauktų juodosios nakties.

Darbininke Lietuvy! skaityk ir platink „Rytoją“.

„Rytojaus“ Rėmėjai.

A. Bertuzevičius užsiprenumeravo metams „Rytoją“ ir aukavo 2 pesus.

J. Liksas prisieuntė 4 urugui pesus užsiprenumeruodamas metams „Rytoją“ ir aukauja 3 pesus 25 centus.

K. Kvedaras prisieuntė 20 pesų surinkęs už 4 prenumeratus.

P. Sabanavičius metams prenumeravo „Rytoją“ ir aukavo 1 pesą.

J. Manganavičius prenumer. met. „Rytoją“ ir aukavo pesą.

D. Urbaitis prenumeravo pusei metų „Rytoją“ ir aukų 1 pes.

Šie draugai, 1929 metams prenumeravo „Rytoją“ būtent: J. Šlapelis, J. Švegzda, T. Staneika, P. Lukošius, P. Borskis, J. Jocas, R. Pavilionis, J. Cirbulenas, A. Motejunas.

Pusei metų šie draugai: P. Ramanauskas, J. Rimdžius, J. Krasauskas, V. Dilinskas, J. Barauskas, P. Štaškevičius, B. Garukstis, J. Pajeda, S. Kairys, J. Marčionas.

NUSKENDO VĖJINIS LAIVELIS.

San Sebastian, (Ispania).—Vasario 11 d. iš priežasties didelės audros sukeltų bangų, sudužo užneštas ant uolos 80 tonų talpumo vėjinis laivukas „Colon“.

Pranešama, kad su juumi nuskendo daug žmonių, nes iš niekur nebuvo prisišaukiama pagelbos. Skendimo vieta nenurdoma.

DIDELI ŠALČIAI.

Visoj Lenkijoj ir Čekoslovakijoje siaučia dideli šalčiai. Pragoj šala iki 28 laipsnių, ko nebuvo kartojamasi per 134 metus.

Lenkijoj sustabdyta daug fabriku, nes per didelės pusnės negali vaikščioti traukiniai ir nepristato anglies. Daug žmonių sušalo mirtinai. Ligoninės perpildytos ligoniais, nušalusiomis rankomis, kojomis, ausimis.

Rumunijoj šalo net iki 34 laipsnių.

Š. A-KOS TURISTAI AFRIKOJ.

Vasario 11 d. pribuvo į miestą Rabat 1500 Šiauramerikos turistų teirautis tenatinių gyvenimu. Turistai laiko svarbiausiu Viduržemio jūros uostus, ką ir pasiryžę aplankyti.

VISAM PASAULY.

Kišenev, (Besarabia).—Išbadėjusių gyventojų minia užpildinėja maisto sandėlius, iš kurių išplėję valgomus daiktus pasitraukia. Laukiama pašėpos iš Bukarešto. Kelyje randasi keli traukiniai su maistu, bet iš priežasties didelių audrų traukiniai sulaikyti.

Roma, (Italia).—Profesorius Luigi Volta, paskelbė suradęs naują planetą, kuri sukasi apie saulę tarpe Marso ir Jupiterio. Naują planetą atradėjas užvardijo „SC 28“.

Bombay, (Indija).—Tebeslėsia kruvina kova tarp sukilusių indusų, ir vietinės policijos. Iš policijos pusės esą 3 užmušti, a je 200 sužeistų ir 54 sukilėliai areštuota. Sukilimo priežastis esanti ta, kad musulmonai pagriebė keliatą indusų vaikų delei nukankinimo religiškiems tikslams.

Meksika.—Vyriausis šalies teismas atmetė J. Toralo prezidento Obregonu užmušėjo bylą. Prasikaltėlis dar turi viltį, kad dabartinis šalies prezidentas, Partes Gil pakeis mirties bausmę kalėjimu.

Hamburgas, Vokietija.—Šiaurinėse jūrose randasi sustojusių trisdešimt laivų. Kiekvieną dieną grėsia pavojus susidurti su ledų kalnais.

Konstantinopolis, Turkija.—Jau trečia diena kai miestas randasi atskirtas nuo kitų miestų. Visas susinešimas pertrauktas, šiau. Čiančių baisiausių audrų kokių nebuvo girdėtas jau 25 metai.

Spėjama, kad juodosiose jūrose yra nuskandinta keletas laivų. Rusijos laivas Omsk, 2500 tonų, kuris buvo vartojamas transportavimui gyvulių, nuskandintas netoli salos „Irva“. Turkijos laivas „His-sar“ Rusijos „Tolp“ ir Francijos „Rhône“. Nepaduodama jokių žinių apie jų likimą.

Sofia, (Bulgaria).—Viename keleivių traukinyje policija susekė vežant vieną toną (1000 kg.) dinamito. Traukinys vaikščiojo tarpe Vidin ir Dubrova. Kaltė metama Komunistų Partijai ir areštuota 100 žmonių. Dinamitas buvęs supakuotas į dėžes ir užrašyta „mul-las ir peiliai“.

Meksikas.—gauja plėšikų norėjo sulaikyti traukinį einantį iš San Luis. Pasidėkavojant traukinio tarnautojams, kurie energingai gynėsi nuo užpuolikų traukinys spėjo prasišalinti.

Sofia, (Bulgaria).—Iš priežasties nepaprastai didelių pusnų, beveik visoje šalyje tapo suparaližuota traukinių judėjimas. Oreitasis traukinys einantis į Simpton, sustabdytas pusiakelyje ir kelinta diena stovi vietoje.

La Habana.—Netoli nuo Batabano, žvėjai atrado vandenyje, 4 senovės kanuoles. Viduje kanuolių atrasta įvairių auksinių ir deimantinių vertės apie 50000 dolerių. Spėjama, kad tai bus darbas jūrių plėšikų (piratų) vienoj kanuolėj yra užrašas 1687met.

Praga.—Siaučianti epidemija visoj Čekoslovakijoj, priverčia rimtai susirūpinti, šalies gyventojais: sergančių tiek daug, kad jokiū būdu negali sutalpinti į ligonines Daugelis mokyklų ir šiaip viešų įstaigų paversta į ligonines.

Nev-York.—Pone Viola Fokker, moteris vieno orlaivių fabri-kanto, išsoko per langą iš 15 aukštų užsimušdama ant vietos. Priežastis nežinoma.

Neapolis.—Pasimirė Aguilas D. Orsi, 80 metų amžiaus, skulptorius, kuris iki pat mirties darbavosi skulptūros srityje.

Hamburgas.—Šiame mieste pasimirė viena senutė sulaukusi 103 metus amžiaus ir buvusi seniausia visame mieste. Senutė iki pat savo mirties turėjo pilniausią atmintį.

Kaunas.—Užsibaigė politinių kalinių bado streikas, kuriame dalyvavo 350 kalinių. Nemažai yra labai silpnų, ir kelias mirusių Tarpe mirusiųjų randasi viena mergina žydukė—Sheine Rappaport.

Londonas, Anglija.—Darbininkų bedarbių centralinis komitetas šleido atsišaukimą į visus Anglijos bedarbius šaukiant susirinkti į Londoną išreiškimui protesto prieš valdžią. Iš tolimesnių vietų, pranešama, kad bedarbių didžiausios minios susispietę keliauja link Londono.

Konstantinopolis, Turkija.—Už 160 kilom. nuo miesto, likos sustabdyta kelias pasazirinių traukinių iš priežasties didelių audrų ir sniegų.

Ekskursijų Vakarais.

VISI Į ŠOKIUS!

kurie įvyks 16 d. vasario 7v. v.

DOK—SUD LAS HERAS 171 SALION GENERAL JOSE DE SAN MARTIN.

„Rytojiečiai“ rengia linksmą EKSKURSIJŲ naudai vakarą, kuriame dainuos visiems žinomas „Laisvės“ choras.

Šis vakaras svarbus tuomi, kad tų bus visas smulkmeniškai išdėstyta kaip mes vyksime į Rosarijos miestą š. m. kovo 2 d. Ekskursijos turi rūpėti kiekvienam ir kiekvienai, nes kelione bus įdomi. Kartu važiuoja Dailės ir Meno Ratelis, „Laisvės“ Choras ir dūdų Orkestras.

Vakaras 16 d. Doksude turi būti svarbiausia, nes apart dainų, pranešimų bus gera progą ir pasižokti.

Ižanga: vyram \$1 moterim \$0 50.

Rengimo Komitėja.

L. KOM. GRUPES PAREISKIMAS.

Visoms lietuvių darbininkų organizacijoms ir pavieniams asmenims pranešimas.

Lietuvių Komunistų grupė turi sau už pareigą pranešti lietuvių darbininkų organizacijoms ir visai darbininkiškai visuomenei, kad Bronius Švedas ir Liuda Švedienė š. m. sausio 28 d. galutinai tapo prašalinti iš Komunistų Partijos kadangi jie atmetė partijos pasiūlymą—atsaukti visus šmeiztus, kurios paskleidė visuomenėje ant „Rytojaus“ b. vės ir jos narių. B. Švedas ieško sau pataikaujančių darbininkuose ir mano s rinktais iš jų pesais išleisti neva tai darbininkų atstovaujantį laikraštį. Jau daugeli provincijos draugų jiems pasisekė apšmaukti, ir tą judosišką darbą žada vartoti visu s vo smarkumu, kad sukeltų demoralizaciją darbinikiškose organizacijose, kad vėliau tuomi galėtų pasinaudoti.

Todel Lietuvių Komunistų

Grupė perspėja visus Pietų Amerikos lietuvių darbininkus, kad apsisaugotų minėtų judočių, kurie tiek daug moralės žalos pridarė mūsų judėjime. Kartu kviečiame visus lietuvių darbininkus boikotuoti jų žalingus užnamymus, ir dar didesniu entuzizmu bei pasišventimu remti vienintelį lietuvių darbininkų Pietų Amerikoje reikalus ginantį savitrašį „Rytoją“.

Dar primename, kad Br. Švedas, su pritarimu trijų sebrų, sugalvojo laikraščio leidimą grynai savo kišenlaus naudai, bjaurini-mui lietuvių visuomenišką triuso ir provokavimo Komunistų Partijos už ką ir tapo išmesti iš jos ir kitų organizacijų.

Liet. Komun. Grupė.
Argentinoje

KETURI SABOTANZINKAI.

„Rytojaus“ redakcija gauna daugelį užklausimų—kodėl nenušviečiama aiškiai apie keturių sabotažinkų darbus? Į tai turime atsakyti štai ką: Kuomet jie susikivirčinė su bobom metė spaudos darbą ir išleido biaurios provokacijos lapelius,—Komunistų Partija prispyrė atsaukti tai. Kol jie abejojo, kol trukdė, mes negalėjome publikuoti. Dabar jie vieton kad atsaukti—išleido dar biauresnius lapelius, kviečiančius prisidėti prie jų laikraščio, kurį tuoj išleis.

Kas bus tas jų laikraštis?

Tai bus toks demagogijos lapas kaip ir jie patys: Provokokas, šmeiz arčiau stovinčius prie visuomeniškų darbų draugus, ir darysis iš to juodo darbo sau biznį.

Ar galima atsiduoti dviejų klastoms?

Kodel dviejų o ne keturių? Todel, kad Pilipaitis Rosarijoje, o Šumakaris taip pat nešė jokios rolės—todel tik du: Br. Švedas ir o žmona.

Negalima jokiam sąmoningiam darbininkui tikėti ju melais, ir jų gazieta reikia boikotuoti visais galimais būdais. Jie supurvinio darbininkų reikalus, jie atmetė visokią drausmę ir pasidarė palaidais kaip miškų gyvuliai. Darbininkai kovoja organizuotai ir jų vadovas—Kominternas, ne Br. Švedas su Švediene, kuriuodu už visokius šmeiztus prasimanyms melagingų žinių sklaidimus ir demagogiją—išmesti iš visų darb. organizacijų—iš Komunistų Partijos, ir neturi jų melais tikėti jokis sąmoningas darbininkas!

Fašistai trindami delnais, gniauzdo dešimtpezes ir sako: „m m reikia remti juodu visais galimais būdais, nes bus žalingiausi provokatoriai „R.“ ir rytojiečiai“.

Vienybėn draugai darbininkai! Visi prie „Rytojaus“, kuris eina kartu su visų šalių darbininkais!

Šalin provokatoriai ir teršėjai iš mūsų tarpo!

„R.“ Taryba.

Popiežius ir Musolini.

1870 metais tarp Italijos valdžios, ir valdžios „šventojo tėvo“ įvyko atskyrimas. Pirm tų metų popiežius turėjo didžia galę ir visą svietiškoji valdžia buvo Vatikano kontroleje. Kuomet įvyko galutinas svietiškos valdžios iš popiežiaus nagų išrūkimas, popiežius nusiminė, (atsidus) kaip pinigų pralošęs kazirinkas, nuleido nosį ir tarė: „einu dabar aš į kalėjimą ir nuo šios dienos kaliniu tampa“.. Ir išbuvo jis tuom „kaliniu“ iki š. m. vasario 9 d. Tą dieną Musolinis nužeminčiausiai pasirašė popiežiaus padirbtą

manifestą uždėdamas savo antspaudą.

Dabar Italija vel grįžta į popiežiaus globą, nes sulys pr-ėšimaid dabar tik Vatikano miesto savininku pasidarė, o vėliaus sulys išgalėmis užgrobinės plates nes teritorijas.

Dabar Italiją valdys tikra „šventčiausia traicė“: Kraugėrys Musolinis, dievo pateptinis „šventas tievas“ Pius vienuoliškasis ir karalius Manuelis 3-čias.

Nėra abejonės, kad popiežius turėdamas svietiška galia, pradės kryžiaus karus.

APŽVALGA.

JU IR SMETONA NEAPKENCIA.

Mūsų fašistai laikais savo „murzinų“ vasario 2 b. verkią dejuoja kad jie kaip mokėjo taip patalkavo Smetoną ir visai fašistinė lietuvis valdžiai, o ta valdžia savo organe „Lietuvos Aidas“ vieton kad pagirti ir ką duoti—išneikina juos iš vadina sukčius, sumišalais išnaudojotais ir t. p. K. Norkų ir Stankaitį viešai išpublikuoja kad tai pirmos rūšies išnaudojotai, o kiti, jų mokiniai, pasekėjai toki pat kaip ir anėdū. Jų „Balsa“ paskaito visiškai beverčių šapirogruotų murzinų lapu, už ką mūsų fašistai dideli užsigavo, atsakydami, kad ne ant „šapirogruotų“ spaudinamas, bet ant „ratarioriaus“, kas sulyg jų nuomone yra daug „garbingiau“.

Nors korespondentas, rašęs į „L. Aidą“ yra mūsų amžinas priešas—kun. Daknys, kurį visi gerai pamena, kaip mes jį šukavome kaip Romos driganą iki neiškraustėme, tačiau rašydamas, noroms—nenoroms—turi pripažinti kad mes „Rytojietis“ einame teisingu keliu ir atsidavę žmonių pasitarnavimui.

„L. Aidas“ yra fašistinės Lietuvos organas ir gana norėtusi „bolševikus“ pašukioti—bet vis tik neišėina ir susilaiko. Žinoma, jeigu taip elgtųsi kaip mūsų fašistai: šmeištų, bjaurotų, meluotų nesilaikydami jokio saiko, jokių rybių, tad jie ir tą „Lietuvos Aidą“ tokiu paverstų beverčių lapu kaip „murzinlapis“.

Nors „L. A.“ irgi toli gražu apsilenkia su teisybe, nes jis sako kad mūsų draugijų skyriai Avellaneda, Rosarija ir Beris, užslepia Cordoba, Montevideo, Doksude, Villa Crespo, Comodor Rivadavia, Alsina.

„L. A.“ pažymi, kad rytojietis išlaiko tik ispanų kalbos kursų, „Rytojū“ vaidintojų grupes ir žmogų kuris pasitinka atvykstančius lietuvius.

Sulyg mūsų smalaburniais būtų ir to perdaug, bet mes apart to išlaikome Lietuvį kalbos kursų, dainos bei muzikos, ir Marksistinio lavinimosi mokyklas ir t. p. Fašistai visą kas „L. A.“ paminėta verčia augštin kojom, kad rytojietis neturi jokios mokyklos jokios spaustuovės—visiškai nieko neturi, tik iš viso apie 15 narių. Kur jau čia jų protas, kur jų logika?

MŪSU SABOTAŽININKAI GALUTINAI IŠ PROTO KRASTOSI.

Neatsižvelgdami, kad čia jokiu būdu negali pasilaikyti jokis

atskiras nuo visuomenės laikraštis, mūsų sabotažininkai neliauna ruošę išleisti savo gazetą—nuskūrinti keliatą nesuipratusių, darbininkų; šmeižiant ir niekinant darbininkų organizacijas, d rytis sau biznelį.

Neatsižvelgiant į nieką ir nedarydami jokios išvados—braukšt išleidžia ir vėl lapelius, bjaurojančius ir niekinančius nieko nekaltus darbininkus, o ypatingai Černauskienę, kuri yra labai paprasta moteris, mažai turinti supratimo apie bet kokią veikimą, organizacijas. Su tokia moterimi negali atsistatį jokio reikalo kokiuose svarbesniuose klausimuose turėti ką bendro, o mūsų sabotažininkai tam tikslui kuria spaudą deda kaštus ir visas pastangas, kad „numaskavus“ Černauskienę, Lapelius kviečia prisidėti visus prie jų leidžiamo „laikraščio“ kuris bus leidžiamas tikraišios provokacijos tikslams ir vadinsis „Darbininkų Tiesa“. Bet būt teisingiau, kad jį užvadintų „pusgalvių plepalai“, nes nieko kito tų ir nesiras kaip tik juodinimas kas baltas.

Lapeliai padirbti labai „specialiai“ nes perskaitę tik apačia nuplūšę, užrašę kiek pesų duodi, vardą pavardę ir siunti o Galų Trempas su savo „motkele“ už tos pinigų provokuos Lietuvos darbininkų laikraštį „Darbininkų Tiesa“, duodami jam tą patį vardą. Tarp turinių bus skirtumas tas, kad Lietuvos „D. T.“ kovoja prieš išnaudojotus, prieš buržuazinę sistemą, o Argentinka „D. T.“—prieš Černauskienę.

Darbininkai turi nesiduoti jų klastoms ir netikėti jų melams. Jie visur giriąsi, kad jie komunistai, bet ne—jie iš Komunistų Partijos išmesti kaip tam netike nariai, o kad priklausė kada, tai tik dėl to, kad jie brovėsi į ją visais galimais būdais.

ISPANIJOS DAR TESIAMI VAIDAI.

Viduramžių ideologijos militariai visoj Ispanijoje, ypatingai Valencijoje vis dar kelia beprotiškus vaidus: pasiskirciusios karuomenės dalys kovoja viena prieš kitą, o nesuskaitomi genitrolų ir karininkų vardai figuroja visoj buržuazinėje spaudoje.

Ispanijos liaudis tamsi, pavergta, prispausta, tad militarių išdykavimas ir garbės troškimai sukelia kariškus žaislus. O viskas tas sukraunama ant liaudės pečių, nes jie savo beprotiškuose maniebuose leidžia daugybės pinigų, o liaudis turi viską padengti.

Viduramžiais Ispanijoje buvo didžiausios inkvizicijos, persekiojimai visko kas tik nekrikščioniška. Ji daugiausiai pavergta buvo dvasiškija, kuri kovojo prieš tamplierus, kurie norėjo šviesios valdžios ir viešpatavimo. Paskiaus rierių laikai taip pat paliko augštėjame luome savo panūdumus, kas ir dabartinių militarių galvose šelsta.

Kovai prieš fašistus.

Kada eina vagių šaika už puldinėti, labai daboja, kad geras žmogus neužmatytų ir nešauktų daryti ablavą, sugaudymui ir nubaudimui tos jų šaikos.

Taip ir fašistai kurioj valstybėj smurto keliu pagriebia į savo nagus šalies valdymą, atsargiai daboja gerus žmones, kad jie nieko nekaltėtų apie fašistų baisius darbus, o jei kur suseka tam žiaurus kalėjimas, ar mirtis. Tuomi išardo net profesines darbininkų sąjungas, itaiso kalėjimus, pasipriešinusius prieš žiaurias fašizmo baisenybes baudžia mirtimi.

Paskutiniuose „Rytojaus“ numeriuose matėme paveikslus tų vietų, kuriose Smetonos kruvinąjį budelį šaudė darbininkų vaduskomunistus. Kiekvienas esame gaug girdę apie baisių fašizmo slėgimą Lietuv: s biėdniosis liudies. Del tos kovos prieš fašiz-

mą, lietuvių susivaziavimas Argentinio 1928 metais, smerkdamas fašizmą, įsteigė Priešfašistinę Komitetą, kurio pasekmingesniau veikimui, turi tvertis kiekvienoj kolonijoj skyriai. Centralis komitetas randasi Montes de Oca 146 Avellaneda.

Man tekus eiti Centralio komiteto izdininko pareigas, prašau visų kolonijų draugijų ir pavienių draugų, atjausdami kriminalo fašizmo, kaip kokios džiuvos mūsų draugus, aukauti tų nelaimingųjų kalinių paramai ir kovai prieš fašizmą.

Siusdami pinigus, jei į Centro komitetą, geriausiai išpirkite „Giro Postal“ K. Undraičio vardu, ir užrašykite Correo Nr. 1 Avellaneda Buenos Aires.

Tą girą siųskite adraustame laiške V. Venckūno vardu: calle 2 de Mayo 5224 Lanus, FCS. Jis užregistruos sumą į knygas, girą prisiųs man.

Nepamirškite gerbiameji tą siuntimo formą tuomi man daug užimtam sumažinsite kelionės ir laiko.

Dar kartą pareiškiu: visos aukos gaunamos į Centro Komitetą, bus tuoj išsiunčiamos kur reikia ir skelbiamos „Rytojū“.

Atydžiai kontroliuokite, o galėsite būti liudininkais, kad aš teisingai pildau tą pareigą, ir noriai pasižadu prieš visuomenę ją pildyti tolesniai, kuomi teiksime materialę pagalbą mūsų idėjos kankiniams, kurių randasi visuose kraštuose.

Išdininkas K. Undraitis.

IŠ DARBININKŲ KATEKIZMO.

J. Janonis

Kodėl milijonai kankinasi,
Kasdien skursdami prakaituoja?
Kodėl tie, kur turta gumina,
Visuomet graudžiai aimanuoja?

Todel, kad storieji turtuoliai
Nežino, kur turta bedėti,
Žmonių milijonai—varguoliai
Ir turi vis skursti—kentėti.

Tačiau ar ne dievas taip duoda,
Kad ponai be darbo turtingi,
Vargdieniai gi mato tik juodą
Duonėlę, nors dirbti netingi?

Gamta juk gerybių pabėrė,
Visiems ji vienodai jas teikia
Žmogus nelygumą sutvėrė,
Tat žmogų ir kaltinti reikia.

Bet kaip iš neturto išbristi:
Kaip būvis pagerint vargingas?
Kaip diena giedresnė išvyti?
Kaip laikas pasiekti laimingas?

Geruoju negausim mes nieko:
Mes laimę pasiekim per kovą;
Todel negailėkime vieko:
Mums Marksas tebus už vadovą.

tis:—virš keturias dešimtis kart mažesnis už mūsų žemę.

Pasaulių nykima ir vėl jų naujai tvėrmasi H. Heckelis aiškina šitaip: Erdvėse randasi nesuskaitomos daugybės saulų planetų, mėnulių, bolydų ir kitų, kurie sukinėjasi vieni apie kitus. Jie visi skrenda neapsakomu greitumu ir dažnai pasitaiko vienai į kitą susikulti, kas padaro abiejų į dulkes subyrėjimą. Mūsų žemės senumas sulyg geologų sprendimu apie 2 milijardų metų. Per tą laikotarpį planetai nepasitaikė susikulti su kitu tokiu erdvių kūnu, kuris padarytų staigią svieto pabaigą. Planetai gali pergyventi ir kelias dešimtis milijardų metų, per kurį nepasitaikys susikulti, bet tolus dar terebesančios dujų pavidale ir turi išsiblaškyti susitikus su tvirtesne už save.

Susikulia dvi planetos, sako Heckelis—sudužta, sutrupa viskas į dulkes, su kuomi prapūla visa energija, magnetizmas-traukimas, sutrupėjusi dvejų planetų medžiaga, būna medžiaga naujo pasaulio tvėrybai. Iš pradžių būna kometas pavidale, nusitęsusia ilga uodega, kadangi dvejų milijonų susikūlimas buvo iš vienos pusės greitesnis arba sunkesnis ir didesnį pajėgę nuo susikūlimo vie-os sudužusią medžiagą nudriekė nusitūmdama į savo bėgamojo linkmėn. Ilgainiui jos vėl susikoncetruoja, visoki dangiškių kūnų magnetiniai padirginimai suteikia toms dujoms judėjimą, nuo kurio ilgainiui įsijuda įsiska, įkaista ir pagaliai užsidega.

Toks susikūlimas neišvengiamas net vienai planetai: jei susikūlė per tūkstančius metų—susikūlės per milijonus, jei nesukūlė per milijonus—susikūlės per milijardus, o neišvengia nė viena. Dvejų planetų susikūlimas yra dvejų pasaulių pradžios, bet kartų ir naujų tvėrimosi pradžia. Susikoncetruoja ilgainiui, sutraukia aplink esančias medži-

gas, užsidega ir dega per nesuskaitomas daugybės metų iki apsitraukia jos paviršius kieta pluta, kurios daubose ilgainiui susistįja vandenys, kuriame pradeda atsirasti pirmieji gyviai, kurie nuolat bekovodami, vieni kitais besimaitindami pasilieka veislei. Toks kovo procesas, laikui slenkant iš žemųjų išvysto augštesnę ir įvairesnę veislę, kuriu m būdu išei vystė ir patšai žmogus.

Si visa evoliucija, šis pasaulio sistemos mokslas jau buvo geržiai pradėta vystyti pirm krikščionių laikais. Atėjo krikščionių „mokslas“ skelbiantis visoki fanatikai, kurie nesivaduoja jokių mokslų, tik aklu įsitikinimu ir užtraukė juodus nakties debesius ant viso pasaulio. Išgalėjo visoki ordalai, persekiojimai nekrikščionių, ir visą kas buvo tik švaresnio praklėsenio, emė skaityti vėlnišku ir kas biauuru—dėviška. Kuris, ar kurį atsiradavo šviesesnės mintys tą emė įtarinėti vėlnio pristotu ir sudeginadoti.

Štai kokių pakratančių vaizdų randama garsaus lenkų istoriko S. Pšebyshevskio raštuose: Auga prie tėvų stebėtinai graži ir giliai mąstanti mergaitė. Iš pat jaunystės palinkusi prie ko tai nepaprasto: laisvutės mintys skrenda kur tai padangėmis, jūrų gelmėmis. Kiek paugėjus netenka tėvo, netenka motutės,—pasilieka svetimų globoj. Viduramžių fanatiška krikščionybė žmonių apjaukimas, graužime ir laisvume minčių tuoj įmatydavo „vėlnio įsėtą sėklą“. Si našlėitai taip pat tampa tamsuolių įtartinu auka. Mergaitė auga ir jos įtarimu našta auga. Mergaitė įpuola į baime, į susikūlimą. Pradeda pati savęs bijoti, o fanatikai vis kaskart daugiau įrodinėti vėlnio apsedimą. Mergaitė mąsto: nejaugi manyje gyvena vėlnias? nejaugi mane turės sudeginti ir mano pelenus išbarstyti po laukus kaip padaro daugeliui? Ne, niekšai! Jei tas jų

Buržuazijos lekojų primetimai.

Dažnai mums primetama, kad Tarybų Sąjungoj nėra visiškai laisvės, nes tų nestreiku-jama kaip kitose šalyse kad daroma, o viskas suspausta sunkia „Komisarių diktatūra“ letena. Darbininkams stengiasi įkalbėti, kad komisariai tai viena o darbininkai—kitą. Diktatūrą visuomet stengiasi vaizduoti taip, kad jei diktatūra, tai ir darbininkų priespauda.

Bet jei kiek šitoki argumentavimai rūstūs su tikrenybe, tad Rusijoj profesinės darbininkų sąjungos netarptų, neaugtų, bet kaip jų nebuvo prieš karą, taip nebūtų ir dabar. Bet kodėl tų jos tokiu greitumu auga kaip niekur kitur, kad iš nieko 1926 m. sulig Kanados Darbo Dep. pranešimu, Rusijoj buvo 10 000 000 organizuotų darbininkų. Kam darbininkai organizuojasi? Kam jie tveria tas sąjungas, kad jei 10 milijonų armija, nieko nepaveikia? Bet reikia žinoti kad dabar organizuotų į unijas Rusijoj dar daugiau—apie 14 milijonų ką valdžia netik nepersėkioja, bet remia. Kurioj buržuazinė šaly toks nuostimtis randasi organizuotų į unijas?—Nevienoj.

Tad klausimas: kam tarybų valdžia leidžia joms organizuotis ir dar palaiko visais galimais būdais?

Šis dalykas yra svarbus ir kiekvienas darbininkas privalo žinoti kaip į tokius užmetimus atsakyti, ir pažinti jų vertę.

Darbininkų diktatūra tarnauja kaipo introdukcija (įžanga) į komunizmą. Ji pritaikinta slopinti kapitalizmą ir naikinimui klasinių prieštaravimų.

Klasinius prieštaravimus iškelia privatinė nuosavybė, tad jos panaikinimas yra būtinausias.

Daugelis mano taip: Jei Rusijoj nuvertė carą, nuvertė Kerenškį, tai jau tų turi būti viskas kaip reik: turi būti panaikinta ir bažnyčios ir prekyba ir pinigai ir viskas.

Buržuazija bei kapitalizmas palaiko policijas, šnipus, bažnyčias, kariuomenes ir viską apginimui privatinės nuosavybės. Darbininkai nepakęsdami sunkios priespaudos naštos, po ilgų bandymų—sukyla, paėma į savo rankas galę, pertvarko visą valdžios aparatą taip, kad ta valžia (diktatūra) tarnautų darbininkų reikams. Profesinės Darbininkų Sąjungos, pirm revoliucijos kovojusios už dienos reikalus, dabar tampe pilnateisiu šalies šeimininku: Susicentralizuoja visuokį pramonį šakos daro susirinkimu, ir t. t. Svarsto ko trūksta jų industrijoj, kokia eiga dabar tvarkyti, kad tuomi galėtų lengviau dirbti trumpiau ir daugiau uždirbti.

Aš jam įrodinėju kad Sovietų Sąjunga jau padarius didelį progresą nes toli praliesusi prieškarinius laikus. Ten industrija, žemdirbystė, ir viskas dabar stovi daug augštesniam laipsni, ir tegul nebando užpulti tą darbo valsybę—stos visi kai vienas ginti savo laimėjimus! Bet mano kalba patikėjo tik vienas senis, o kiti visi liko man kerštingais ir pradėjo kombinoti, kaip įkalėjimą pasodinti. Bet ir to jau gana senei laukia, kaip ir Sovietų Sąjungos griuvimo, ir nesulaukia, o blusos vis ēda ir ēda.

Telsybės mylėtojas

Kuomet darbininkai tampa pilnateisiai šalies šeimininkais tuomet apuola ir streikų kova. Žinoma, tarp daugelio atsiranda buržuazijos pakalikų kurie prie vystymo progreso nesugijama prisidėti, arba tyčiomis neprisideda, o tik tiesioginiai reikalauja kad jam patinka. Yra tokių daugelis, kad bendrai ką dirbti, šalies bei draugijos tvarkyme—neprisideda ir nesistengia prisidėti, bei kritikuoti, apkalbėti veikiančius—tai ir galo nėra... Visą „numato“, viską „pažįsta“ ir pastabas suteikia, tik ne tų kur reikia, bet į tamsiąją laudiją, kuri jam pritar: „taigi,—nepriešteliai... matot ką daro...“

Leninas dažnai kartodavo, kad paprasta virtuvės tarnaitė turi mokėti tvarkyti valstybę, kas Rusijoj yra ir daroma. Buržuazinė šalyse iš darbininkų veikėjų valstybiniam sąstatu laukiamas tik susikompromitavimo, parsidavimo, nukrypimo ir t. t. Oi darbininkų valstybėj priešingai: laukiama iš kiekvieno apšvietos sumanumo.

Jerome.

MONARKISU SVAJONĖS.

Man teko susipažinti su keiliata rusų monarchistų tarnavusių baltųjų armijoj įvairiais viršininkais. Kadangi jie mane skaitydavo už savo plauko žmogų, (nes puseitina šachmatais su jais lošiau) tad nesislėpdami ir keikdavo Sovietų Rusiją „žydus“, kaip kan visi idijotai keikia. Nors jų keikimas panašus į šunų lojimą, kuomet jie loja mėnulį, tačiau vieną kartą kuomet be paliovos bjaurojo komunistus ir jų visą šeiminkavimą, kad, girdi, Sovietai turi tuoj sugriuti, subirėti ir net „faktais“ emė įrodinėti, kad girdi, tuoj galėsime grįžti į savo tėvynę, aš emiau ir užklausiui: „Kaip senai gerbiame ponai jūs taja saldžia mintimi gyvenate?“ „Dešimts metų, atsakė vienas iš jų. „Tad dar dešimts metų many si ir į Chakarią galės važiuoti, nes Rusijoj tvarka pasikeis tik dideliu progresu, ne kaip tu manai, monarchizmu“.

Aš jam įrodinėju kad Sovietų Sąjunga jau padarius didelį progresą nes toli praliesusi prieškarinius laikus. Ten industrija, žemdirbystė, ir viskas dabar stovi daug augštesniam laipsni, ir tegul nebando užpulti tą darbo valsybę—stos visi kai vienas ginti savo laimėjimus! Bet mano kalba patikėjo tik vienas senis, o kiti visi liko man kerštingais ir pradėjo kombinoti, kaip įkalėjimą pasodinti. Bet ir to jau gana senei laukia, kaip ir Sovietų Sąjungos griuvimo, ir nesulaukia, o blusos vis ēda ir ēda.

Telsybės mylėtojas

VIENUOLIKOS ŠIMTMEČIŲ JUODOJI NAKTIS.

Dar tais ankstybiais laikais kuomet pasaulis nežinojo krikščionybės, nė jos įsteigėjų, kart kartėmis Romos bei graikų imperijose sušvisdavo gryno mokslo šviesa. Apart sveiko pažinimo dangiškos sistemos, pasireikšdavo ir gyvybių vystymosi evoliucija. Saulių bei planetų sistema sužadino žmones taip ankstybose gadyneis ir jei tų laikų žmonės būtų turėję taip išvystytą spaudą ir raštą kaip dabar kad turi, ta mokslo srytis būtų turėjusi savyje neapsakomą svarbą prieš krikščionybę, kuri užtraukė ant viso pasaulio juodus debesius užtemdinančius žmonijos kultūrą, gryną gamtos apsirėikimų pažinimą ir vieton to įbruko kvailą ir viską niekinantį, „šventąjį raštą“.

Šių gadyinių pažinimai ir visas mokslo kryptis yra stebėtinai augštame laipsny, bet jų vystymosi istorija yra taip jaunutė, kad vos siekianti 3-4 šimtmečius. Gyvybės vystymosi mokslas, yra visų jauniausias, kuris daugelio ir iki šiai dienai yra rīšamas su fantazijomis, įvairiomis filosofijomis kas yra įvairių religijų išdavė. O tas gyvybės vystymosi procesas jau buvo pradėtas keliomis dešimtėmis metų pirm krikščionybės. Graikų mokslininkas Empedoklis jau turėjo gana aiškų supratimą ir jo pažturos ir evoliucija buvo tokios pat kaip šių dienų. Jis surado visuose gyvuoose panašumą, kas davė galimybes sprendimui jog žmogus išsivystęs iš augštesnės veislės bežindinių, Tik jo Empedoklio sprendimas apie patį gyvybės ant žemės atsiradimą buvo kiek šilpnokas kadangi jo nuomone, menki gyvūnai k. a. kirmėlės, vabzdžiai, žuvis, daliniai ir pelės gali savatme

atsirasti, o paskiaus vystytis. Dabartinį laikų mokslas, kuriame padėjo tvirtą pamatą Karolis Darvinas turi labai gily ir užimantį gyvybės atsiradimą. Ypatingai išgelmių jį aiškina Henrikas Heckelis. Jis ima iš pačių pradžių, kaip tveriasi planeta. Pav.: apie mūsų planetą ant kurios mes gyvename, aplinkui ją visą randasi oras, be kurio negali gyventi jokia gyvybė. Dabar svarbu žinoti: ar apie visas planetas randasi oras? Mūsų žemė turi septynias savo seseris, jį patiaštunta. Jos visos susakos apie saulę kurios šviesa ir spinduliai teikia į jas visas tinkamą kiekį gyvybės.

Tos mūsų žemės sesers vadinasi: 1 (artimiausia saulei) Merkurijus, 2 Venera, 3 mūsų žemė, 4 Marsas, 5 Saturnas, 6 Jupiteris, 7 Uranas, 8 Neptunas. Jos visos savo didumu nelygios, standumu taip pat nelygios, tačiau jos visos turi orą, o kuomet randasi oras—randasi ir gyvybės. Bet mėnulis, kuris taip aiškiai visiems yra matomas naktimis—neturi oro, nes nesimato jokio debesėlio, jokio rūko, kuomi dažnai apsiniaukia mūsų žemė ir kitos planetos. Mėnulyje yra išgesusi ugnis kuri dega kitų planetų viduriuose. Tos planetų vidurių ugnys duoda neapsakomą kiekį garų ir dūmų, kas paviršyje keičiasi į oksigeną, vandenį, kas maišosi su kitais cheminiais elementais ir sudaro gyvybę palaikantį orą. Iš to pasilieka aiškiausi sprendimai, kad ir didžiulės planetos pasiekusios tinkamą miliardų skaičiaus metų, netenka savo vidujinės ugnies, netenka oro ir energijos, kuri duoda gyvybę Mėnulis dėl to ankščiau neteko savo energijos, kadangi jis nepalyginamai maž-

šų sakydami ir sakydamos: „Te tau prakeiksis Pilype, (jezu kristų vadindavo Pilypu) durniau! Pasirodė tu čia—mes tave vinkula (toki nuodai) pagirdysim, o kaip tu pastipsi—mes tave sėros duobėje palaidėsime (sėros dūmucės inkvizitoriai troškydavo vėlnių pristouts).“

Šios rūšies gyventojų viduramžiais buvo pilna Ispanija. Buvo jų pakankamai ir kituose Europos kraštuose, bet Ispanijoj užvis daugiausiai.

Visi kunigų pamokslai be išimties buvo pašvesti pasakojimui apie vėlnius, pragarą ir visokias baisenybes. Kunigai remdamiesi senuoju ir naujuoju šventraščiu, stengdavosi patvirtinti savo kvailas fantazijas. Eretikų naktiniai susirinkimai ir jų keliamos orgijos, suteikdavo kunigų fantazijoms pamatą ir pamokslams medžiagą. Žydai ir arabai mokino žmones burtų, mokino daryti visokias zelves. Čigonai platino nuodingus gėrimus, nuo kurių žmonės nusilpdavo. Slautė protligės epidemija ir žmonės daugumoje virsdavo isterikais. Mažiausi nuotikiai buvo išpučiami į neapsakomą didumą, mažiausis šlamėsis darydavo didžiulį beldimą—perkūnija, šviečiantis gazo taške tai virzdavo didžiausia saulės švesa. Visur dvasios visur vėlniai mētydavosi žmonių akyse. Nė jokio mokslo jokios apšvietos tik maldos, ašaros, purvai, nešvarumai ir deginimai „eretikų“. Ir viskas tas per vienuolika šimtmečių... Per vieną juodąją viduramžių naktį, po kruvinu popiežiu despotizmu, ateizmas buvo persekiojamas ugnimi ir kardu, kaip pati sunkiausiaji nuodėmė. Jokios pažangos, jokių išradimų per tą daugybę milijonų metų kaip ir nebūta. Fridrichas Didysis sako, kad nuo karaliaus Kostasantino iki reformacijos pradžiai, pasaulis buvo pamišęs. Jerome.

(Pabaiga tipsekančiam numerij.)

Korespondencijos

RADIKALŲ LAISVĖ!

Cordoba.—Čia arti miesto stato didelę ginklų dirbtuvę (Arsenalas) kame jau dirba keli šimtai darbininkų. Šiuo laiku buvo atstatyta 600 darbininkų iš darbo, kurie nepriklauso prie radikalų ir į jų vietą priėmė tik radikalus. Taigi kurie turėjo darbus suvėžais taip pat liko atstatyti nes nepriguli prie radikalų ir neturi jų rekomendacijų.

Vienas draugas provincial sekretario A. Muriando iš kom. partijos buvo išvykęs į laukus organizuoti laukų barbininkus, bet vienam miestely, laike prakalbų, buvo areštuotas ir vežiojamas iš vietos į vietą.

Darbininkai sužinoję apie tai pradėjo protestuoti tai paliosavo.

Taigi matom draugai prie ko eina tie geradėjai kurie prieš rinkimus žadėjo rojų ir ką jie šendien daro. Jie nori sustiprinti savo poziciją prieš darbininkus ir uždėti savo diktatorišką leteną ant darbininkų ir išardyti jų organizacijas.

Taigi draugai neturim ir mes snausti; turim stoti į sindikatus ir darbininkiškas organizacijas, ir stiprindami savo eiles galėtum atmušti priešą ir palengvinti tą sunkią našą nuo savo pečių kuria šiandien velkam.

K-tas.

PAMINĖJIMAS 5-klū METŲ DRG. LENINO MIRTIES.

Cordoba.—Sausio 21 d. š. m. įvyko didelė konferencija paminėjimui 5-klū metų sukaktuvių drg. Lenino mirties. Kalbėjo keli drg. iš Kom. partijos.

1) Plačiai išaiškino K. Markso teoriją ir apie Lenina kaip jis suprato įgyvendinti politinę srovę tarp darbininkų, kuomet nuvertė kapitalistinę našą nuo darbininkų sprandų ir atvėrė darbininkų akis į laisvę.

2) Kas dabartinio laiku deda: si SSRS.

3) Karo pavojus prieš SSRS.

4) Kokia politika dabartinio laiku yra vedama Argentinoje. Publikos atsilankė nemažai tik iš lietuvių nors ir žinojo visi, kadangi ant susirinkimo buvo pranešta bet neatsilankė, kas yra labai peiktina, kad nesistengiam esant progai eiti kartu su darbininkais iš vieno, nes kasdien sunkėja ant mūsų pečių kapitalistinė naša. Taigi mokinkimės darbininkiško veikimo kad atėjus progai, galėtume paskelbti tiems siurbėlams mirtiną smūgį.

K-tas.

IŠ BEDARBIŲ EILĖS.

Rosarioj.—Pastaruoju laiku Rosarijoj, „Sviff“ dirbtuvė padidino konservų išdirbimo skyrių. Galutinai neužbaigus remontą tad „maransai“ esti tik pusę dienos. Prie fabrikos vartų stovi apie 150-200 bedarbių. Naujus darbininkus retai ima į fabriką. Prie vartų laukia geras būrelis lietuvių.

Reik pasakyti kad „Sviff“ fabrikas, vienas iš šliksčiausių išnaudojimo įstaigų Rosarijoj, nes be juokios priežasties darbininkai metami iš dirbtuvės. „Kolijimai, barniai, bauginimai tai kasdieniniai apsiėmimai. Jei prieš „Sviff“ tironus pasakys žodį tai „afuera“ „už vartų šintai laukia!“

Su emigrantais elgiamasi visų bauriausiai. Tik už kyšius gausi kiek švaresnio darbo, bet ir neilgam, jei kyšį nepanaujini.

Ar ilgai tokį išnaudojimą turėsime kęsti?—Sunku prieš tironus pavieniai kovoti reikia organizuotis!

Šiaip amatininkai mieste gali gauti darbą tik už mažą atlygį. Reikalauja stalių ir kitų amatininkų. Pusiau oficialai gauti nuo 2 iki 3 pesus dienai; prima tik emigrantus o vietinius organizuotus darbdaviai bijosi imti nes gali streikuoti.

Rosarijoj yra žmonių perteklius, net ir ant gelkelio sunku susirasti darbas, o jei ir randas tai reikia pirkti už 3 pesus, neva „įrašų mokesnį“. Tuos pinigų sunaudoja kompanijos sukčiai agentai.

Šiaip girdėti, kad darbai geriau pradės eiti tik vasario pabaigoj arba kovo m. Darbininkai laukia kad pradėtų kukuruzų lauzimą.

Bedarbis „L“

APSIVEDĖ.

Berisso.—Apsivedė P Žemaitis su V. Astranskaitė 26 d. sausio s. m. Jaunavedžiai šliubą ėmė ci-

vili. Jaunavedė priguli prie LDSA 141-os kuop. Abu darbininkų pažūrų. LDSA 141-os kuop visų narių vardu linkiu jaunavedžiams laimingo ir linksmaus šeimyninio gyvenimo ir nenustoti šios įdėjos prie kurios buvot iki šiol prisirišę, tai yra: neatsitraukti iš organizacijų o dirbti jose.

B.B.

IŠ LDADPA 6-KUOP. SUSIRINKIMO

Cordoba.—Š. m. sausio 20 d. atidarytas susirinkimas 4-30 v. po pietų.

Pirmsiedžio vietą užėmė J. Vaičekauskas. Praeio susirinkimo protokolas skaitytas, priimtas be pataisų.

Istojo į kuopą N. Kuzminskas,

Perrinkta valdyba 1929-ms metams. Susirinkimo sekretorius V. Valiekūnas, protokolų sekr. A. Dulskis, finansų sekr. S. Mikalajūnas, kasininkas A. Janulis, knyginkas K. Braziūnas, knyginko pagelbininku J. Merkys.

Metinė revizijos komisija iš J. Skrodžio, J. Vaičekauskas, ir S. Isajus.

Nutarta nusiimti paveikslus ir pasiusti į „Rytų“.

Revizijos komisija nieko nepranešė už ką duotas papeikimas kad jau kelintas susirinkimas ir nieko nepraneša apie kuopos eigą.

Nutarta prirašyti kuopą prie ALDLD. Nortuos kaip po nare.

Buvo daug kalbėta apie sujungimo LPD. Cordoboj su LDA DPA 6-tos kuop.

Susirinkimas uždarytas 7 30 v. vakaro.

K-tas

GIRTUOKLIAI.

Rosar. Saladillo.—Š. m. vasario 3 d. nueinu į saladyžiaus vieną almaseną, girdžiu lementavoj: Vienas apygirtis keikia „Rytų“ ir rytoječius, užgirdamas Lietuvos fašistus. Tas tipas A. Revaitis, jis traukia be paliovės tą savo monologą ir rosarijos darbininkai neturi į tai domės kreipti.

Čia su darbininkais darbdaviai elgiasi kaip čakarieriai su arkliais bet į organizacijas neieina. Leidžia laiką girtuokliauja mušasi keikiasi ir t. t.

Neorganizuoti lietuvių yra labai daug vis neorganizuoti tieji yra orgių nariai.

Tibisus

METALO PRAMONĖS DARBININKAI.

(Pabaiga)

Negali tuomi nė vienas pasidžiaugti ir girti „Ford“ tvarką ir turėdamas nors ir žymiai menkesnės vertės darbėlį nepanorės mesti ir eiti į „Fordą“. Nebereikalo tų dirbama tik penkios dienos ir savaitę, nes kitaip darbininkus galutinai parmuštų...

Iš lietuvių dirba tik šeši. Daugiausiai italai, nes italų tautybės visi kapatazai. Iš „Ford“ darbininkų, matoma, kad labai maža dalis priklauso organizuotam judėjimui nes jokio pasipriešinimo prieš išnaudojimą nedaro. Bet turime pripažinti, kad tokiuose darbuose negali nieko protauti, nes tas nezmōniškas nukamavimas padaro dirbančiuosius kokiąs tai nežinėliais, atbukėliais ir įgauna kokį tai idijotišką pasipūtimą.

Labai galima tų kapitalizmo vergų kurie nieko nesupranta apie savo klasės reikalus, nekovoja už padėtie pakeitimą už išnaudojimo panaikinimą, nestoja į organizacijas. Susipratusiems darbininkams širdis skausa matant tokį savo klasės draugų išsigimimą.

Fordo darbininkas.

SKAITYKITE UŽSIENIO DARBININKŲ LAIKRAŠČIUS

Leidžia Jung. Valstijose:

„Laisvė“

Dienraštis. Kaina metams 8 dol. arba 19 pesų.

46 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

„Vilnis“

Dienraštis. Kaina tokia kaip ir „Laisvės“

3116 So Halsted St., Chicago, Ill.

„Darbininkų Balsas“

Mėnesinis žurnalas. Kaina metams 2 dol. arba 5 pesai.

46 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Leidžia Sovietų Sąjungoj:

„Raudonasis Artojas“

Valstiečių dvisavaitraštis. Kaina met. 1 rub. 20 k. arba 100 k. pesų.

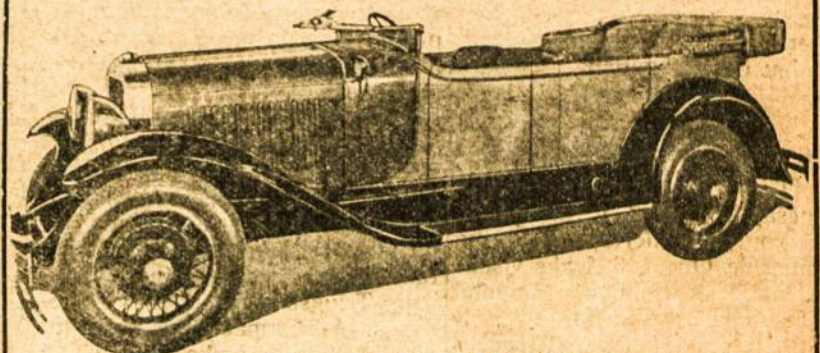
BSSR Minsk Sovetskaja ul. CKKP(b)B.

Reikalaukite tiesiai iš sumintų laikraščių redakcijų.

NAUJIENAI

NAUJIENAI

Lietuvių šoferių Akademija

DIDŽIAUSIA PIETŲ AMERIKOJ

ir vienintelė kurį garantuoja DIPLOMA.

Pamokas duoda Europiečiai ir vietiniai diplomuoti technikai—specialistai su naujausio modelio lengvais ir sunkiais geriausios rūšies automobiliais.

Lietuviai naudokitės proga, nes jūs čia naudositės didžiausiomis nuolaidomis šioje teisingiausioje įstaigoje.

Baigusiems pas mus mokslą mes pagelbime išgavime dokumentų Nepamirškite, kad tai vienintelė mokykla kurį duoda pamokas Buenos Aires miesto centre.

Mokimosi valandos nuo 8 ryto iki 22 v. vak. taip-pat ir šventadieniais.

Agencija suradimui šoferio darbą neapmokama.

Calle PINZON 1335—Barracas.

U. T. 21—1022

Volco Restoranas

Užganėdina kiekvieną, kuris tik atsilanko. Lietuviai kviečiami atsilankyti ir persitikrinti. Valgiai gaminami sulgy rusų, vokiečių skonio. Kainos priimanamos.

Taipgi išnuomojam nakvynėm kambarius, pavieniams ir šeimynoms. Kainos priimanamos.

Palaikome keleivių daiktus ir priimame laiškus. Visus kviečiame atsilankyti, o užtikrinam, kad būsite patenkinti. Įėjimas nuo N. L. ALEM 654, ir iš gatvės 25 de MAYO 671 ir 685 (Arti Retiro ir Imigracijos) Buenos Aires

PARSIŲUODA.

Labai pigiai parsiduoda siuvama mašina „Singer“,—siuva labai gerai.

P. PILKAUSKAS.

Calle Gazcon 1240. Capital.

CONSTANTINO TOMAS

RŪBŲ SANDELIS — garnitūrų baltinių, skrybėlių etc. etc. Kainos priimanamos. Reikalui esant, kreipkitės į

„LA CENTRAL“

Calle Montevideo 647, Berisso Union Telef., 88 Berisso

RUBSIUVĖ „EL SPORTMAN“

Geros medžiagos, kazimierinės, atsakančiai ir už prieinamą kainą dirba vyriškus rūbus diplomuotas sluvėjas.

JUAN MILAŠENKO

Nueva York 4779, BERISSO

FARMACIA „ASTER“

E. Pololskio. Calle Gorriti 4360.

Čia jūs galite gauti geriausių vaistų ir daug pigiau negu kitur. Lietuviai įsidėmėkit ir ateitį persitikrinti.

Nebūkit sau priešai—

NEMĖTYKIT BEREIKALINGAI SUNKIAI UŽDIRBTU CENTŲ!

Jei siunčiate pašalpą saviškiams Lietuvoje — atminti, kad kiekvienas centas jiems brangus, o Jūsų sunkiai uždirbtas. Pigiausiai ir geriausiai pinigus persiunčia—BANCO HOLANDES—tad visuomet siųskite per jį.

UŽ SKUBIAS PERLAIDAS TELEGRAFU SKAITOMA TIK 4 PESAI.

Jei reikalinga laivakortė—nemokėkit brangiai už ją, nes BANCO HOLANDES galite gauti visų linijų laivakortes pigiau negu kur kitur. Nelaikykite savo taupmenų paslėpę, nes niekad nebusite užtikrinti, kad gerai paslėpėte. Pinigus laikykite BANKE. BANCO HOLANDES rasite jiems saugiausią vietą ir gausite 5% (5 nuo šimto) į metus, kurie prirašomi prie indėlio kas metų ketvirtis. Atsiimti pinigų galima kiekvienu kartu be ankstyvesnio pranešimo.

Dėl smulkesnių žinių kreipkitės laiškais arba asmeniškai į

Banco Holandes de la America del Sud

LIETUVIŲ SKYRIUS

CALLE 25 DE MAYO 81.

BUENOS AIRES.

PASIKALBĖJIMAS PETRO SU DĖDE

—Če, Petr i, palauk ką pasakysiu. Matai tu sakiai, kad sapnai nieko nereikia, o aš sapnavau, kad mane karaliumi rinko, dabar jau ir gali rinkti, ba kraują jau vainos. Vajavoja tas Voldemaras, mergos vaikas ką pas mane buvo už pamoknyką kai aš Lukšiuo se karvės ganiau.

—Su kuom jis kariauja, dėde?

—Su Plepavičium. Jis dabar jau generolu, visą Smetonos vaiską kamandavoja, ba jis ilgai služino pas ruskių genarolo pamoknyką—kalujum buvo, tai jis gerai išmoko vajevot. Ale jis dabar nori būt mano kūmo Antano Smetonos pirmu amygu, o mano pamoknykas jam nepasiduoda: jis varganizuoja visus kaimo piemenis pusbernius ir gaspadoraičius, ir vajavoja prieš Plepavičiaus vaiską.

—Na ir kaip tu dėde tikiesi karalium būti. Juk tu Argentinioj organizuoji šunų gaudymo draugiją, velnius po aikštes gaudai ir kitokias nesamones pildai. Karalium būti tai reik šokia - tokia simpatija turėti į šalies gyventojus.

—Andą, anda su tais gyventojais! Visi kraujus kunigai mane žino gerai, kad aš geraskatalikis. Parvažiuodamas užsuku į Rymą pas šventąjį tėvą, pabučiuojujam į sapatyžius ir paprašau, kad jis mane pabagaslovytų į krajavus karalius.

—Tiek pat dėde laimėsi, kiek laimėjai velnius begaudydamas, parapijas betverdama ir kinelius belodamas.

—Kažą te la boka! Velnių gaudymą negali prilygti priešvento tėvo, ba velnias sau, o šventas tėvas sau, o kinėliai vėl sau. Jei nori—prisirašyk—nuvežiu į kraują, ale turėsi vajevot.

—Su kuom aš tē kariausiu, dėde, po tokia kvaila vadovybė.

—Galėsi kamanduoti mano vaiską, ba aš jau užmiršau mustrą, ir mano mustras—ruskas, mano pusberniams netinka; jiems tinka krajavas.

—Gerai, dėde, kad ir aš važiuočiau, bet kas mus vežtų ir ką mes pirmiausiai tē pultume?

—Samdysime akrūtą, Petrai. Turi tuoj rašyti, kad mes važiuojame į kraują spakafnastį daryti, o kas jūs gazetot būna rašyta tai žmones vierina.

—Už tad pasitiki dėde, kad mes niekam skriaudų nedarom. Mes stovime darbininkų reikalų sargyboje štikimai tarnaujame savo klasės reikalams, nesiduodam jokioms klastoms. Atsiradusius kokius sabotazninkus—išmetame, nelaikome prie organizacijų, kad jie trugdytų veikimą ir per dienas keltų ergelius.

—Mes, Petrai negalime iškėti ką nepavogę arba neapšmaukę. Koščių Morkių įriktavau į gerą darbą Doksude. Jis dabar daro didelį biznį—beveik tokį kaip krajuje iš šipkorčių, ba jis nuo kožno ima daug pinigų ir paskui darbą duoda.

—Žinia dėde, kad jūs į tai panūdė. Tai kiekvieno nedorėlio tikslas ištraukti iš vargšo darbininko sunkiai užvargtus pesus. Tai reikia kiauiliškos begėdystės. Juk bedarbiui gresiant badui į akis—ieško visokių išeičių:—Skolina nuo draugo, nuo pažįstamo ir neša subruktį į to palaido žmogaus tarbas, kuris kito amato ir nenusimano kaip tik plėšimą.

—A, Petrai geras vyrs tas Koščius. Jūrėk kaip jį pusberniai myli. Kaip jūs gazetot padrukujat, kad jis jau ką apšmaukė, tai pusberniai padrukuoja, kad mūsų „gerbiama Morkių šmeižia“. Jūs išvadina bolševickais agentais, aš mislinu, kad jums sarmata būna.

—Jei, dėde rimti žmonės duotų kokias pastabas, kad mes ką negerai darom, mes tuoj imtumės

pagal tą pastabą ir išvados be kadangi jų raštas kaip gramofono deklamacija, tad kagi juom gali pasakyti. Juk jie užsistatė tą savo „murzinlapi“ kaip kokią katarinką ir malą.

—Ką tu čia apjuoki mano pusbernius, Petrai. Jie dabar parėdkavoja gerai,—bet ką čia... ar rašaisi į vaiską ar ne? ba aš dabar užsiutau ant kūmo Smetonos ant to akėptiemenio Voldemaro ir visos krajavos valdžios, ba mes visi kaip šunes ant bolševikų lojom-lojom, dargavojom ir mislinom, kad mum ką duos, ale a tu žinai, Petrai paties kūmo padėkavoja—ma gazieta, kad padrukavo tai padrukavo... Mus visus durniais išvadino, netikėliais, kad mes nieko nemokam ir nieko neturim. O bolševikus tai iki daugui iškelia Girdi, jie turi savo drukarnias, savo visokius artistus, skalias, navarsietus ir viską. Ką tu Petrai ant to pasakysi?

—Aš pasakysiu, dėde kad jie parašė teisingai. Jie mato, kad jūs tik šmeižimais ir apgaudinėjimais gyvate. Nors mes kovojame prieš jų valdžią, teikiame jų kankiniams-kovotėjams visokeriopą pagelbą, jei galėtume ir patys nuėję nusuktume tiems diktatoriams sprandus ir paliuosuotume Lietuvos prispaustąją liaudį iš jų nagų, tačiau jie patys mato kad mes esame darbštūs ir atsidavę darbininkų klasei. Juk jie gerai mato, kad jūs visi kaklus ištiesę tik laukiate kokio grobio. Na, o Smetona ar gali jum ką duoti, kadangi jis pats neturi. Jis fanatikas yra, tad popiežiui siunčia, kad tas melstūsi už jį, o jums už ką jis duos?

—O ar mes, tu manai, kad nemokam poteriauti? Jei jis mums pavogęs atsiųstų kokį milijoną litų, Petrai, aike ver kaip mes giedotume.

—Aš manau dėde, kad jūs ir už tūkstantį giedotumėt.

—Sarmata Petrai, krajavai pinigai mažesni: 4 litai vienas pesas—už ką tē rėksi... Jei tiek atsiųstų kiek siunčia šventam tėvui, tai tada aš tuoj apvejčiau linksma naujieną. Tuoj eitume į Rymą karčiamą—gertume ražančių šventą giedotume, kad velniai staugtų. —Jis netiki, dėde, kad iš jū ražančių kas gero išeitų. Šventas tėvas gavęs tinkamą sumą tai davatkas-minyškas užpasuoja giedoti.

—O aš galiu visus pusbernius užpasuoti, Morkių, švento Jono zokristijoną ir mudu su ponu Kunzeliu. Nepalyginsi tas švento tėvo davatkas prie mūsų pusbernių ir tiligentu...

—Aš žinau, dėde kad jūs ir velniui tarnautumėt by tik pinigų gautumėt.

—O kaip tu manai. Tu nori kad mes dykai durnavotume. Reikia pirma gerai įsigerti, o paskui dievo maldauti, kaip visi geri katalikai daro.—Na tai rašaisi į vaiską?

—Mano galvoj, dėde viskas tvarkoj,—ko man vėjus vaikyti. Ot mes ruošiamė ekskursijas į Rosariją aplankyti tenai esančius mūsų draugus, tai padarysime rimtą žygį. Nuvažiuosime su choralais, su vaidintojais su muzikantais, palinksminsime tē juos gerai, nes jų delegatai dažnai pas mus pribūva.

—Ana brace... o aš ar galėčiau tē su jumis važiuoti? Mužu aš tē ką gero pavogti gauciau?

—Ne, su tokiu tikslu dėde nevažiuosi.

—Tai nors į vaiską tose skursijose kas prisirašys, ba mes dabar taip užsiutę ant Smetonos, kad ai kever.

—Žinoma, dėde tas pikto nepadarys, o rosari čiai juokų turės. Lik sveikas.

